

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 21.

Tiende Session.

18de Møde.

Torsdagen den 4de Novbr.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Det Forslag til Forandring, som Udvalget har foreslaaet til § 5, er i en vis Henseende strengere end Udkastet og i en vis Henseende derimod lemsældigere. Det er forsaavidt strengere, som de udbvendige Mure, der vende ud mod Gader eller Torve eller ere nærmere ved anden Mands Grund end 10' Men, ikke maae være af Muurs og Bindingsværk, og det er forsaavidt lemsældigere end Udkastets, som det er tilladt, at der inde paa en Mands egen Grund kan under visse Omstændigheder bruges Bindingsværk. Skjøndt jeg hellere havde seet den Affattelse, som findes i Udkastet, vedtagen, vil jeg dog ikke erklære mig mod det af Udvalget i saa Henseende stillede Endringsforslag. Hvad Slutningsstilføiningen angaaer, som Udvalget har foreslaaet, da kan jeg naturligviis Intet have at erindre derimod, idet den første Deel deraf i alt Væsentligt er stemmende med § 5, Nr. 2, og Slutningen deraf er optagen efter Udkastets § 32. Derimod maa jeg udtale mig imod det af Minoriteten stillede Endringsforslag, idet jeg finder det betænkeligt ubetinget at vedligeholde Bindingsværk i Kjøbstæderne, navnlig med Hensyn til Brandsfare, og det vilde jo see, naar Minoritetens Forslag bifaldtes, idet det derefter i Almindelighed er tilladt at opføre alle Genetages Bygninger eller Paa-bygninger paa ældre Bygninger af Bindingsværk. — Hvad Forslaget til § 6 angaaer, kan jeg ikke have Noget derimod at erindre, skjøndt

jeg ikke kan give den ærede Ordfører aldeles Ret i, at den Erindring, han har gjort mod Ministeries Udkast, ganske bortfalder ved Udvalgets Affattelse, idet det ikke er absolut nødvendigt, at de Mure, der findes ved en Øvistsleilighed, ere en Forhøjelse af Gaardens udbvendige Mure, da man ogsaa ved Øvistsleilighed betegner en Leilighed, hvor Muren ikke har denne Egenskab. — Om jeg end ikke er uden al Betænkelighed ved Udvalgets Forslag om, at § 7 skal udgaae, kan jeg dog ikke finde denne Betænkelighed af en saadan Vægt, at jeg skulde erklære mig derimod. — Jeg kan heller Intet have at erindre imod, at §§ 8, 9, og 10 gaae ud, naar § 11 bliver vedtagen, som den af Udvalget er foreslaaet, idet der ved denne § 11 indrømmes Bygningscomissionen en Myndighed, som jeg troer er betryggende nok til at forebygge en usforsvarlig Byggemaade i Kjøbstæderne.

M. P. Bruun: Maa jeg ved § 1 tillade mig at yttre, at det efter min Anskuelse vilde være rigtigst at ordne Forholdet mellem Kjøbstad og Land under det Tilfælde, som Paragraphens 2det Punktum angaaer, saaledes at den Deel af Landjurisdictionen fuldstændig indlægges under Kjøbstaden, og kom til at dele Rettigheder og Byrder med den øvrige Kjøbstad. Derom kunde der nu i dette Lovudkast ikke være Tale; det vilde ikke der have været Stedet at komme med et saadant Forslag. Jeg maa tillige indrømme, at saaledes som Udvalgets Forslag er affattet, saaledes at det rammer alle de Tilfælde, hvor der, efter min Mening, virkelig bør gjøres Noget, kan jeg kun slutte mig til det øvrige Udvalgs Forslag i denne Henseende. Jeg har